

Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

4. søndag i fastetiden kirkeår C

Evangelium: Luk 15,1–3.11–32

Alle tolloppkreverne og annet syndig folk samlet seg for å høre Jesus. Fariseerne og de lovkyndige ble forarget over det og sa: «Han omgås åpenbare syndere og spiser sammen med dem!» Da fortalte Jesus dem denne lignelsen:

«En mann hadde to sønner. Og den yngste sa til faren: 'Far, gi meg den delen av formuen som tilkommer meg.' Han skiftet da sin eiendom mellom dem. Og ikke mange dager etter samlet den yngste sønnen alt sitt og drog til et land langt borte, hvor han førte et vilt liv og satte det hele over styr.

Men da han hadde gjort ende på det alt sammen, ble landet rammet av en stor hungersnød, og han begynte selv å lide nød. Da gikk han og tok tjeneste hos en mann der i landet, som sendte ham ut på marken for å gjete svin. Han hadde gjerne fylt maven med de skolmene som svinene fikk, men ingen gav ham noe.

Da gikk han i seg selv, og sa: 'Alle arbeiderne hjemme hos min far har mat i overflod, mens jeg går her og sulter i hjel! Nei, nå bryter jeg opp herfra og drar hjem til min far. Og så sier jeg: Far, jeg har syndet mot himmelen og mot deg, så jeg ikke lenger fortjener å kalles din sønn; men la meg få gå her hos deg som en av arbeiderne dine!' Og dermed brøt han opp og gav seg på vei til sin far.

Han var ennå langt borte, da faren fikk se ham og ble grepet av en inderlig medynk med ham. Han løp ham i møte, kastet seg om halsen på ham og kysset ham. Men sønnen sa: 'Far, jeg har syndet mot himmelen og mot deg; jeg fortjener ikke lenger å kalles din sønn ...'

Men faren sa til tjenerne: 'Fort, hent den fineste drakten og la ham få den på, gi ham ring på fingeren og sandaler på føttene! Ta så gjøkalven og slakt den, og la oss spise og holde fest! For min sønn var død og er kommet tilbake til livet, jeg hadde mistet ham og har fått ham igjen!' Og så begynte de å holde fest.

Imens var den eldste sønnen hans ute på marken; og på hjemveien, som han nærmet seg huset, hørte han musikk og dans. Han ropte på en av tjenerne og spurte hva som var på ferde. Drengen svarte: 'Broren din er kommet, og din far har slaktet gjøkalven, fordi han har fått ham tilbake i god behold.' Da ble han sint og ville ikke gå inn. Faren kom ut og prøvde å snakke med ham. Men han svarte: 'Her har jeg tjent deg i alle år, og aldri har jeg gjort deg imot; men meg har du aldri gitt så meget som et kje for å feste med mine venner. Men denne sønnen din, som har ødslet formuen din bort på kvinner, ham slakter du straks gjøkalven for.'

Men faren svarte: 'Gutten min, du har jo alltid vært hos meg. Og alt mitt er ditt. Men vi måtte jo holde fest og være glade, når din bror, som var død, er kommet tilbake til livet – når han som vi hadde mistet, er blitt funnet igjen.'»

Øvrige lesninger: Jos 5,9a.10–12. 2 Kor 5,17–21

Refleksjon og hovedbudskap

Denne evangelieteksten for fastetiden er en av Jesu mest kjente lignelser. Temaene vi møter her er familieliv, rettferdighet, synd, omvendelse og tilgivelse. Men som vi kanskje legger merke til er dette også en eukaristisk tekst; festen som arrangeres for den bortkomne sønn til slutt, er en allegori til Jesus forkynnelse av Guds rike og festen for Lammet som feires i himmelriket. Sånn sett finner vi igjen to av Kirkens sakramenter her; både skriftemålet og nattverden. Etter den bortkomnes hjemkomst i fortellingens avslutning, kan tilhøreren ane mellom linjene at hele settingen på farsgården fullstendig har endret seg i forhold til hvordan vi kjenner virkeligheten her på jorden. For her kunne man saktens stilt noen veldig praktiske spørsmål. F. eks: Skal ingen av sønnene selv gifte seg, stifte familie etter hvert, og flytte bort? Skal de bli gående er hos faren på gården i all fremtid? Eller er det noe rart med tidsperspektivene her? Hva er det faren snakker om til den andre sønnen sin, som er blitt sur etter broren kom hjem? Har tiden stoppet eller opphørt her? Det er et bilde på Guds rike som kommer til syne på slutten av denne lignelsen. Vi ser farsgården i lys av et himmelsk og evig perspektiv. Det er ikke våre vanlige jordiske regler som gjelder lenger; farsgården og karakterene i fortellingen har gått over i det neste liv. Men vi ser at den andre sønnen ikke har forstått dette helt ennå. Det har ikke gått opp for ham, at det jordiske ikke gjelder lenger, at det er et nytt liv – et himmelsk liv, som har begynt for dem alle. Men faren trøster ham; dette vil han komme til å forstå, han også. I denne lignelsen gir Jesus oss et innblikk i en mystikk vi ennå ikke forstår fullt ut. Men hvis vi har tro, vil vi en dag få forstå det, og selv få leve i denne mystikken – som er Guds rike. Det er tro og tilgivelse som tar oss dit; det er det som åpenbarer Guds rike for oss. Å tilgi er å akseptere tingene og historien slik det ble, og å omfavne våre historier og våre liv slik det ble – med alle synder og gleder og alt. Når vi kan omfavne alt og alle, og romme alle høydene og dybdene i menneskets liv, slik Gud gjør det – da kommer Guds rike til syne for oss, og blir selve virkeligheten for oss – ja, enda virkeligere enn vårt jordiske liv her. Men det er Gud som bevirker dette underet for oss, igjennom sakramentene. Vi mennesker kan ikke gjøre dette selv. Kraften til tro og tilgivelse kommer til oss fra Gud. Han gir oss kraften i sakramentene – vi tar det imot. Og det å være villig til å ta imot det vi får fra Gud, blir for oss redningen og nøkkelen til alt sammen. Lignelsen om Den bortkomne sønnen blir derfor for oss også en fortelling om det å tørre å ta imot det gode som Gud ønsker å gi oss. Jesus oppfordrer oss til å komme og ta imot kraften fra Gud.

Forberedelser

Formidlingen av denne teksten egner seg like godt for enkel dramatisering som for flanellograf. Hvis du velger enkel dramatisering, ha gjerne klar noen enkel kostymer og rekvisitter på forhånd. Dette kan være litt avhengig av hva dere har tilgjengelig i menigheten og hva du har hjemme som du kan ta med og låne bort. Det kan være noen tørklær eller skjerf til å ha på hode, kjortler, tau til å ha rundt livet. Som rekvisitter til dram kan dere bruke en stokk som sønnens «vandrestav». og en litt stor ring til å sette på fingeren til slutt fortellingen.

Hvis du velger å bruke flanellograf, plukk ut alle bakgrunner og figurer på forhånd og øv deg gjennom hvordan du presenterer fortellingen for barna senere.

1. Innledning/åpning

På forhånd har søndagsskolelæreren satt opp et alterbord med duk (fiolett). På bordet skal det ligge/stå et krusifiks, et lys, fyrstikkeske og en bibel.

Når barna kommer til søndagsskolerommet, setter de seg i en halvsirkel rundt alterbordet. Begynn med lystenning og korstegnet mens vi sier: «I Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn». La gjerne en som nylig har hatt bursdag komme frem og tenne lyset. Hjelp til med fyrstikken, hvis det trengs.

Sang: Se, vi går opp til Jerusalem.

2. Opplegg for formidling av bibelteksten

Vi tegner kors på panne, munn og hjerte mens barna sier henholdsvis: "tenke og forstå" (pannen), "fortelle andre" (munnen) og "gjemme det i hjertet" (hjertet). De første gangene dette gjøres forklares dette, siden av og til.

Les dagens evangelielesning høyt for barna.

Sang: Jeg er trygg hos deg.

Dagens tekst passer godt til både enkel dramatisering og for flanellograf.

Hvis du velger dramatisering: Plukk ut tre av barna til å være faren, den bortkomne sønn og den andre broren. Resten av barna i gruppa kan være statister på slutten av fortellingen, og spille tjenerne som faren ber stelle i stand fest til slutt, samt festdeltagere. Arranger dramatiseringen slik at du står bak barna som spiller rollene som henholdsvis far og sønner. Gjenfortell handlingen med egne ord og gå gjennom alt sammen. Be barna gjøre mimikk og enkle symbolske bevegelser underveis som passer til fortellingen. Fordi dette først og fremst er en fortelling om synd og omvendelse, bør fokuset i dramatiseringen særlig settes på sønnens hjemkomst og mottagelse.

Til samtale i plenum: Hvem er egentlig faren i denne fortellingen? Hva tenker dere? Er det noen som kjenner ham igjen? Hva synes dere om måten han var med barna sine? Hvem er den bortkomne sønnen? Og hvem er den andre sønnen? Hvem av dere kjenner seg selv litt igjen i den bortkomne sønnen? (Rekk opp hånd.) Og er det noen av dere som kjenner dere litt igjen den andre sønnen? (Rekk opp hånd.)

Oppsummering

Fortell: Denne fortellingen vi har hørt i dag handler om å gjøre noe som ikke er bra, noe som er helt feil – men å omvende seg selv og komme tilbake til Gud og be om unnskyldning. Hvordan vil Gud ta imot de som gjør synd og sier unnskyld og vil forbedre seg? Jo, han tar imot oss med åpen armer, sier Jesus. Gud tar imot med kjærlighet de som omvender seg. Ikke alle andre mennesker klarer å ta imot syndere med like stor kjærlighet. Men Gud er helt spesiell og klarer det. Han klarer å romme hele menneskets liv, akkurat slik det er. Og Gud gir aldri opp noen mennesker, uansett hva de har gjort. Guds kjærlighet til hvert enkelt menneske har ingen grenser. Hvis vi vil omvende oss fra våre synder og bli bedre mennesker, kan vi da stole fullt og helt på Guds tilgivelse og kjærlighet? Ja, sier Jesus, da får vi alle en ny start av Gud, og får begynne med blanke ark. Ikke alle andre mennesker klarer å være så raus som det, men Gud som kjenner alle mennesker fullt ut, har en slik raushet for oss, sier Jesus. At han er raus, betyr at han er snill, god og givende og holder ikke noe tilbake fra oss som vi ber om.

Sang: Jeg løfter mine øyne opp til fjellene.

3. Sanger

Se, vi går opp til Jerusalem (Adoremus 258)

Jeg er trygg hos deg (Adoremus 186)

Jeg løfter mine øyne opp til fjellene (Adoremus 189)

4. Avslutning

Vi avslutter med korsets tegn, rydder opp og går tilbake til kirken. En voksen går først for å se til at barna går rolig inn i kirken.